

STATSRÅDETS FÖRORDNING OM FINANSIERING AV REGIONUTVECKLING OCH STRUKTURFONDSPROJEKT

Författningsgrund

I lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (nedan *finansieringslagen*) stadgas om arbets- och näringsministeriets, social- och hälsovårdsministeriets, landskapsförbundens samt närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter när de beviljar stöd till olika projekt inom regionutveckling och som medfinansieras med strukturfondsmedel.

Med stöd av finansieringslagen kan man genom statsrådets förordning utfärda närmare bestämmelser om stödmottagare (5 § i finansieringslagen), stöd som beviljas av ministerier, landskapsförbunden och närings-, trafik- och miljöcentralerna (6–8 §), fördelningen av anslag (9 §), villkor för beviljande av stöd (10 §), stöd av mindre betydelse (11 §), förfarandet vid överföring av stöd till någon annan (12 §), förfarandet vid samprojekt (13 §), godtagbara kostnader (14 §), stödbelopp (15 §), ansökan om stöd (16 §), beviljande av stöd (17 §), villkor för användning av stöd (18 §), ansökan om utbetalning av stöd (19 §), och utbetalning av stöd (20 §). Det utfärdas en separat statsrådsförordning med stöd av kapitel 3 i finansieringslagen om särskilda bestämmelser om projekt inom strukturfondsprogrammet.

Allmänna motiveringar

Syftet med de förordningar som utfärdas är att förtydliga olika myndigheters förfaranden när de beviljar stöd. Avsikten är även att minska tolkningsskillnaderna i olika situationer och på så sätt förenhetliga praxis. Enhetlig praxis effektiviserar användningen av stöd och är viktig för att stödmottagarna ska få ett likvärdigt bemötande.

Användningen av de stödprocent som nämns i förslaget till förordning följs upp och kommer att granskas om två år.

Detaljmotivering

1 kap. Allmänna bestämmelser

Förordningens 1 kap. fastställer tillämpningsområdet. Förordningen tillämpas på det stöd som avses i 2 kap. i finansieringslagen, både i projekt som finansieras med nationella medel och projekt inom strukturfondsprogrammet. För strukturfondsstödens del skulle denna förordning tillämpas i fall där inget annat föreskrivits om utgifternas stödberättigande i enlighet med kap. 3 i finansieringslagen. Utgående ifrån en förordning på basis av kap. 3 i finansieringslagen kunde man ge närmare bestämmelser om genomförandet av strukturfondsprogrammet än det som framgår av den här förordningen. Statsrådet utfärdar en förordning om stödberättigande utgifter som medfinansieras av strukturfonderna och som omfattar särskilda bestämmelser om strukturfondsprogrammet.

Denna förordning gäller inte arbets- och näringsministeriets program och projekt som har reglerats i övrig lagstiftning, såsom lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (9/2014) eller lagen om offentlig arbetskrafts- och företags-service (916/2012).

2 kap. **Stödförfarande**

Kapitlet tar upp närmare bestämmelser om stöden i 6–8 § i finansieringslagen. Enligt förordningens 2 § kan arbets- och näringsministeriet bevilja både nationell finansiering och strukturfondsfinansiering till projekt som är av nationell betydelse eller om projektet ska utnyttjas på flera områden och det förutsätter ett beslut av ett ministerium. Stöd till andra projekt inom ramen för finansieringslagen beviljas av landskapsförbunden eller närings-, trafik- och miljöcentralerna. Det stöd som social- och hälsovårdsministeriet beviljar fastställs i 6 § 3 mom. i finansieringslagen.

I 3 § i utkastet till förordning skulle det ingå bestämmelser som motsvarar de nuvarande om kostnader som ett ministerium kan bevilja för projekt i enlighet med 2 §. Paragrafens 2 mom. anger maximibeloppet för det stöd som beviljas till ministeriets projekt. Stödet som beviljas kan högst utgöra 80 procent av utvecklingsprojektets godtagbara totalkostnader.

Stödets maximibelopp är det belopp som den myndighet som beviljar stödet får bevilja till ett enskilt projekt. Det är uttryckligen fråga om ett maximibelopp, det rekommenderas dock att myndigheten även utnyttjar möjligheten att bevilja stöd med lägre stödprocent än maximibeloppet. För genomförandet av ett projekt är det viktigt att även kommunerna och stödmottagaren förbinder sig att genomföra det. Undersökningar visar att det främjar ett vederbörligt genomförande av projektet. Det är även en indikation på projektets nödvändighet och kvalitet att man vill förbinda sig till genomförandet genom att även finansiera det. Myndigheten har alltid rätt att avväga vilken stödprocent som är lämplig för varje enskilt projekt. När stödprocenten fastställs går det att utgå från bland annat projektets kvalitet, hur nyttan fördelas eller tillgången på tillgängliga resurser samt tillgången på övrig finansiering. Stödets maximibelopp kan av särskilda skäl överskridas för enskilda projekt. Om maximibeloppet överskrids är det meningen att det i stödbeslutet ska finnas en motiverad orsak till varför maximibeloppet för projektet i fråga överskrids. Det skulle till exempel vara möjligt att överskrida stödnivån när projektet sträcker sig över ett geografiskt omfattande område, oftast så att det omfattar flera landskap. Olika utredningsprojekt som i det här skedet ännu inte har individuella nyttotagare kan också ha svårt att få annan finansiering. I projekt som myndigheterna själva genomför är det vanligtvis inte heller möjligt att få utomstående finansiering. Det ska uttryckligen göras ett bedömning av varje enskilt projekt. Enligt förslaget till förordning kan stödet till projekt som får tekniskt stöd och projekt som omfattar arbetskrafts- eller företagstjänster enligt lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice täcka alla godtagbara kostnader för projektet.

Bestämmelserna i förordningens 4 § motsvarar i huvudsak nuvarande bestämmelser om regionalt utvecklingsstöd som beviljas av landskapsförbunden. Förordningens 5–11 § skulle innehålla bestämmelser om de stödformer som landskapsförbunden har tillgång till och om de godtagbara kostnaderna för vart och ett av stödssystemen samt stödets maximibelopp.

Stöd kan beviljas av strukturfondsmedel och motsvarande nationella medel, om projektet motsvarar strukturfondsprogrammet, eller av landskapsutvecklingspengar. Användningsändamålen skulle i huvudsak motsvara nuvarande reglering.

Landskapsförbundet kan bevilja regionalt utvecklingsstöd i enlighet med 7 § 1 mom. 1 punkten till utvecklingsprojekt samt för investeringar i samband med utvecklingsprojekt. Regionalt utvecklingsstöd kan inte beviljas för enskilda investeringsprojekt. Avsikten är att investeringarnas andel i utvecklingsprojektet ska begränsas på samma sätt som nu. Investeringarnas andel får utgöra högst hälften av projektets godtagbara totalkostnader.

Enligt paragrafens 3 mom. kan landskapsförbundet inte heller bevilja stöd till ett enskilt företag för utveckling av affärsverksamheten. Landskapsförbundets stöd är inte ett direkt företagsstöd. Syftet med denna bestämmelse är att styra landskapsförbundets verksamhet så att endast sådan verksamhet som påverkar områdets utveckling i större utsträckning än ett enskilt företags affärsverksamhet beviljas stöd. I ett sådant här mera omfattande projekt kan stödet delvis även kanaliseras till ett enskilt företag. Då måste man även se till att mindre betydande stöd fastställs för vart och ett av företagen. Även i dessa projekt borde omfattande regional utveckling vara utgångspunkten för de stöd som landskapsförbunden beviljar. Det väsentliga är vilken verksamhet stödet används till, inte stödmottagarens sammanslutningsform. I huvudsak styrs det stöd landskapsförbunden beviljar till lokala och regionala utvecklingsbolag, regionala organisationer som genomför särskilda program, organisationer, kommuner och yrkeshögskolor samt universitet. Till exempel omfattas ett projekt vars huvudsyfte är att skaffa konsulttjänster åt de företag som deltar av lagen om statsunderstöd för företagsverksamhet och inte av landskapsförbundets verksamhet. Man bör även komma ihåg att utvecklingsprojektets resultat är offentliga enligt finansieringslagen.

De godtagbara kostnaderna som gäller landskapsförbundets projekt har fastställts för de olika stödformerna, separat för utvecklingsprojekt och investeringsprojekt. Även för de stöd landskapsförbunden beviljar är stödets maximibelopp den summa som den myndighet som beviljar stödet får bevilja ett enskilt projekt. Det är uttryckligen fråga om ett maximibelopp, det rekommenderas dock att myndigheten även utnyttjar möjligheten att bevilja stöd med lägre stödprocent än maximibeloppet. När stödprocenten fastställs går det att utgå från bland annat projektets kvalitet, hur nyttan fördelas eller tillgången på tillgängliga resurser samt tillgången på övrig finansiering. För genomförandet av ett projekt är det viktigt att även kommunerna och stödmottagaren förbinder sig att genomföra det. Undersökningar visar att det främjar ett vederbörligt genomförande av projektet. Det är även en indikation på projektets nödvändighet och kvalitet att man vill förbinda sig till genomförandet genom att även finansiera det. Stödets maximibelopp kan av särskilt vägande skäl överskridas för enskilda projekt. Om maximibeloppet överskrids är det meningen att det i stödbeslutet ska finnas en motiverad orsak till varför maximibeloppet för projektet i fråga överskrids. Det skulle till exempel vara möjligt att överskrida stödnivån när projektet sträcker sig över ett geografiskt omfattande område, oftast så att det omfattar flera landskap. Olika utredningsprojekt som i det här skedet ännu inte har individuella nyttotagare kan också ha svårt att få annan finansiering. I projekt som myndigheterna själva genomför är det vanligtvis inte möjligt att få utomstående finansiering. I projekt som får tekniskt stöd kan stödet vara 100 procent. Enligt förordningens 6 § är det endast i sällsynta fall motiverat att överskrida maximibeloppet i investeringsprojekt. Med

hjälp av investeringar får stödmottagaren permanent och ofta långsiktig nytta även efter att projektet genomförts, så det är motiverat att sökanden deltar i finansieringen med en större summa än när det gäller ett utvecklingsprojekt.

Infrastrukturellt investeringsstöd enligt förordningens 7 § är avsett för kommuner. Med investeringsstöd som beviljas för infrastruktur kan man exempelvis finansiera investeringar i vägnätet, hamnar, flygplatser eller lokaler som kommunerna själva genomför. Infrastrukturellt investeringsstöd har ett högsta tillåtna stödbelopp på 70 procent av projektets godtagbara totalkostnader. Det är viktigt att göra upp riktlinjer för principerna för det infrastrukturella investeringsstödet tillsammans med närings-, trafik- och miljöcentralen för att undvika att stödformer överlappar varandra. Syftet med de stöd landskapsförbunden beviljar ska alltid vara regional utveckling och inte rena sysselsättningseffekter.

De grundläggande bestämmelserna om projekt inom undervisnings- och kulturministeriets verksamhetsområde finns i förordningens 9–11 §. Projekten kan antingen vara utvecklingsprojekt eller rena investeringsprojekt. Stödets maximibelopp är desamma som i landskapsförbundens övriga projekt. Maximibeloppen för utvecklingsprojekt kan överskridas på samma grunder som ovan har konstaterats för förbundens projekt.

En förutsättning för att stöd ska beviljas är att landskapsförbundet ber undervisnings- och kulturministeriet om ett utlåtande om dessa projekt. Syftet med utlåtandet är att säkerställa projektens laglighet och avsikten är att prövningen av ändamålsenligheten liksom tidigare ska skötas av landskapsförbunden. Utöver utlåtandeförfarandet kan undervisnings- och kulturministeriet styra förbundens verksamhet genom annat samarbete, exempelvis genom att ordna gemensamma diskussionstillfällen.

Förordningens 12–13 § innehåller närmare bestämmelser om godtagbara kostnader för stöd som närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar för utvecklingsprojekt och investeringsprojekt i enlighet med 8 § i finansieringslagen.

De godtagbara kostnaderna och maximibeloppen för stöd till utvecklingsprojekt och investeringsprojekt är desamma som vid ministerierna och för landskapsförbundens projekt. I utvecklingsprojekt kan det högsta tillåtna stödbeloppet överskridas i vissa fall. Om maximibeloppet överskrids är det meningen att det i stödbeslutet ska finnas en motiverad orsak till varför maximibeloppet för projektet i fråga överskrids. Det skulle till exempel vara möjligt att överskrida stödnivån när projektet sträcker sig över ett geografiskt omfattande område, oftast så att det omfattar flera landskap. Olika utredningsprojekt som i det här skedet ännu inte har individuella nyttotagare kan också ha svårt att få annan finansiering. I projekt som myndigheterna själva genomför är det vanligtvis inte heller möjligt att få utomstående finansiering. Enligt förslaget till förordning kan stödet till projekt som får tekniskt stöd och projekt som omfattar arbetskrafts- eller företagstjänster enligt lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice beviljas 100 procent stöd utan att summan behöver motiveras separat i beslutet. I investeringsprojekt är det endast i sällsynta fall motiverat att överskrida det högsta tillåtna stödbeloppet i förordningen. Med hjälp av investeringar får stödmottagaren permanent och ofta långsiktig nytta även efter att projektet genomförts, så det är motiverat att sökanden deltar i finansieringen med en större summa än när det gäller ett utvecklingsprojekt.

Denna förordning gäller inte arbets- och näringsministeriets eller närings-, trafik- och miljöcentralens projekt, som regleras av lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet eller lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice. Närmare förutsättningar för stödberättigande enligt strukturfondsprogrammet fastställs i en separat statsrådsförordning som utfärdas med stöd av 3 kap. i finansieringslagen.

Enligt 15 § i förslaget till förordning ska stödmottagare vid behov kunna bevisa att de som arbetar i projektet har den utbildning eller kompetens som krävs. Organisationer som får stöd ser i allmänhet till att projektet genomförs av kunnig personal. I den praktiska verksamheten har det ändå framkommit fall där exempelvis utbetalningsansökningar upprepade gånger varit bristfälliga. Personalen som ansvarar för projektets administration ska också ha tillräcklig yrkeskunskap. Beviljandet av stöd utgår alltid från myndighetens bedömning. Myndigheten har även en skyldighet att utreda stödmottagarens möjligheter att klara av att genomföra projektet.

Överföring av stöd enligt 12 § i finansieringslagen har reglerats närmare i förordningens 16 §. Överföring av stöd innebär en situation där ett projekt har en sökande och stödmottagande som är ansvariga inför myndigheten för användningen av stödet, bland annat eventuella återbetalningar. Det är meningen att överföring endast skulle användas i ett begränsat antal projekt. Den stödbeviljande myndigheten överväger utgående från de motiveringar som presenteras i ansökan om projektet är sådant att överföring av stöd har en positiv inverkan på projektets genomförande eller administration. I vissa omfattande helheter kan det vara motiverat att överföra stödet. Redan tidigt i projektets planeringsskede ska det väljas en lämplig förvaltningsmodell för hur projektet ska genomföras. Projektet kan antingen genomföras som ett enskilt eller ett gemensamt projekt eller så kan möjligheten att överföra stöd användas. Det går bara att överföra en del av stödet vid en överföring. Stödmottagaren ska också själv delta i genomförandet av projektet och kan inte fungera enbart som mellanhand. Enligt 12 § 1 mom. i finansieringslagen kan andelen stöd som överförs endast vara högst hälften av det beviljade stödet, om inte myndigheten som beviljat stödet bestämmer något annat. Myndigheten ska i sin bedömning beakta för- och nackdelarna med överförande av stöd för det innehållsmässiga genomförandet av projektet. Det är även viktigt att bedöma de administrativa kostnaderna både för stödmottagaren och myndigheten. I projekt där stöd överförs ska man observera att bedömningen om beviljande av stöd görs av den stödbeviljande myndigheten, och den måste känna till alla omständigheter som påverkar ärendet.

Dessutom ska stödmottagaren och de organisationer som man har för avsikt att överföra stödet till göra ett inbördes avtal. Avtalet ska göras upp i enlighet med 16 § 1 mom. Åtgärder som genomförs i projektet ska beskrivas så konkret som möjligt för att den stödbeviljande myndigheten ska kunna vara säker på att projektet som helhet kommer att bli genomfört på ett tillbörligt sätt och att lagen om offentlig upphandling följs. Avtalet ska uttryckligen beskriva förfarandet med offentlig upphandling för att säkerställa att bestämmelserna i upphandlingslagen följs. Avtalet bör även omfatta en beskrivning av hur projektets bokföring ordnas och hur stödet övervakas. Man ska även komma överens om den interna informeringen i projektet. Det är viktigt att de olika parterna i projektet är på det klara med hur de olika delarna i projektet ska genomföras, den eventuella styrgruppens ställningstagande och i synnerhet kontakten med myndigheten som beviljat stödet. Enligt paragrafens 2 mom. har stödtagaren en skyldighet att omedelbart skicka en ansökan till myndigheten om nya parter ansluter

sig till projektet efter att beslutet om stöd har fattats. Kostnaderna blir inte stödberättigande förrän ansökan har skickats till myndigheten. Även för uppföljningen av ett eventuellt mindre betydande stöd är det viktigt att myndigheten har uppdaterad information om dem som deltar i projektet.

Ett samprojekt om det som beskrivs i 17 § i förordningen skiljer sig från tillvägagångssättet för överföring av stöd i det att ett samprojekt har flera sökande och alla ansvarar gemensamt för att genomföra det. När ett samprojekt genomförs ska det också göras upp ett likadant avtal som i projekt där stöd överförs. I ett samprojekt är alla som genomför det med redan som sökande, de deltar vanligtvis i insamlingen av självfinansieringen och bär var och en sin del av projektrisken, men ansvarar även gemensamt för hela projektets genomförande. I avtalet ska det dock utses en sökandegrupp som tar hand om kontakten med myndigheten. Övriga parter ska ge sin uttryckliga fullmakt till det, tydligast blir det om det ingår i det avtal som görs upp för projektet. Projektet har ett kostnadsförslag där de olika parterna deltar i finansieringen utan att finansieringen av vissa kostnader skulle läggas på namngivna sökandes finansieringsandelar. Det går även att ta in nya parter i samprojekt medan projektet genomförs. Enligt paragrafens 3 mom. ska en ansökan om detta omedelbart skickas till myndigheten som beviljat stödet. Ett samprojekt kan inte ha så många parter att administrationen blir besvärlig. Samprojekt kan inte omfatta överföring av stöd.

Bestämmelser om ansökan om stöd finns i 18 § i förordningen. Ansökan ska åtminstone omfatta det som nämns i paragrafen. Den stödbeviljande myndigheten kan också inkludera annat som är väsentligt för området eller stödformen på ansökningsblanketten.

Förordningens 19 § innehåller en bestämmelse om förfarandet för engångsersättning som gäller landskapsutvecklingspengar och nationella forsknings- och utvecklingspengar som gäller landsbygden. Förfarandet med engångsersättning har använts i strukturfondsprojekt sedan 2012. I projekt som bygger på förfarandet för engångsersättning behöver inte stödmottagaren visa upp verifikat över de faktiska kostnaderna i samband med utbetalningen, utan stödberättigandet och utbetalningen bygger på det resultat eller bevis på genomförda åtgärder som fåtts till stånd under projektet. Syftet med förfarandet med engångsersättning är att förenkla administrationen av små projekt och göra utbetalningen lättare. Seminarier, ordnande av evenemang och olika utredningar är projekttyper som tydligt lämpar sig för förfarandet med engångsersättning.

Det är den stödbeviljande myndigheten som avgör om projektet lämpar sig för förfarandet. Myndigheten godkänner stödberättigande kostnader utgående från den i förväg fastställda engångsersättningen. Den sökande ska därför i ansökningsskedet presentera detaljerade uträkningar för genomförandet av projektet. Projektplanen ska även uppfylla de allmänna villkoren för projektet. Utgående från kraven kan myndigheten bedöma om den projektplan som presenteras lämpar sig för förfarandet med engångsersättning.

Om andelen av den offentlig finansiering av projektet som används för upphandling av varor och tjänster är 50 procent eller mer lämpar sig projektet inte för detta.

Stödbeloppet för engångsersättningar är 100 000 euro.

Projektet kan genomföras i en eller flera delar. Projektets indelning ska bygga på tydliga helheter. Indelning kan till exempel behövas när projektet är något längre. Utgångspunkten är att förfarandet med engångsersättning lämpar sig bäst för kortvariga projekt. I stödbeslutet är det viktigt att informera stödmottagaren om de exakta kraven enligt vilka det önskade resultatet ska bevisas.

Ändring av projektbeslutet strider mot målsättningen att göra förfarandet med engångsersättning enkelt. Projekt som lämpar sig för förfarandet med engångsersättning är tydliga till sin natur. Det kan dock förekomma tvingande situationer där innehållet eller varaktigheten i ett projekt måste kunna ändras. Varaktigheten kan behöva ändras om genomförandet har försvårats tidsmässigt av ett oöverstigligt hinder, såsom sjukdom. Ändringar i innehållet kan i undantagsfall komma på fråga när de förhållanden som behövs för genomförandet av projektet har förändrats så väsentligt att projektet inte längre kan genomföras på det sätt som nämns i beslutet eller om det inte går att uppnå resultaten av ovan nämnda orsak. För att minimera sådana förändringar ska myndigheter i förfarandet för engångsersättning sätta särskild vikt vid projektplanen. Definitionen av avkastningen får inte vara komplicerad och beroende av faktorer som inte går att påverka. För att få göra ändringar i innehållet krävs det att projektets slutliga kostnadskalkyl inte stiger.

Vid sådana kostnader för landskapsutvecklingsprojekt och nationella forsknings- och utvecklingsprojekt som ersätts som en viss procent tillämpas det som föreskrivs i 9 och 10 § i statsrådets förordning om stödberättigande kostnader som medfinansieras av strukturfonderna.

20 § innehåller bestämmelser om beslutet om stöd. Beslutet om stöd och ändringar som görs i det görs alltid skriftligen. Dit kan även beslut som fattats i ett godkänt elektroniskt system räknas. För uppföljningen av projektet och kostnadernas stödberättigande är det viktigt att ansökan om ändringar i genomförandet av projektet har skickats på förhand till den stödbeviljande myndigheten och att det har fattats ett vederbörligt beslut om ändringen. I paragrafen föreslås det att det ska fastställas en minimiomfattning på innehållet i beslutet. Stöd kan beviljas för högst tre år i sänder. Det är inte meningen att stöd som ges i enlighet med denna förordning ska stöda permanent verksamhet, utan utveckla ny. När tre år har gått kan projektet endast fortsätta om det finns vägande skäl.

Utbetalningen av stöd regleras i 21 § i förordningen. När man ansöker om stöd ska det till ansökan bifogas en specifikation av de utgifter som föranletts av projektet, av finansieringen samt projektets framskridande, när utbetalningen sker utgående från de faktiska kostnaderna. Projektets framskridande följs upp i samband med samtliga utbetalningar, men i samband med den sista utbetalningen ska man för projektet som helhet se till att det har genomförts enligt beslutet om stöd och att man har fått en tillräcklig utredning över genomförandet och de resultat som uppnåtts. Det föreslås att en bestämmelse om hanteringen av intäkterna ska tas med i paragrafen, intäkterna från projektet ska dras av från de godtagbara kostnaderna. Som intäkt räknas exempelvis intäkter som projektet fått från försäljning, uthyrning, tjänster eller motsvarande verksamhet. Intäkt är all finansiering som projektet har fått och som har getts som ersättning. För stöd som landskapsförbunden beviljat är intäkter även deltagaravgifter som samlats in av privatpersoner och som deltagare till exempel betalar för att delta i ett seminarium eller ett utbildningstillfälle. Avsikten är att det ska fastställas

en tidsfrist motsvarande den nuvarande för utbetalningen av den sista raten. Den myndighet som sköter utbetalningen kan dock bestämma att stödet kan betalas inom ramarna för det tillgängliga anslaget även efter denna tidsfrist på fyra månader om stödmottagaren i sin ansökan framför vägande skäl till varför ansökan försenats. En orsak kan exempelvis vara att projektpersonalen drabbats av sjukdom eller något annat oöverstigligt hinder. I samband med utbetalningen ska man se till att projektet har framskridit i enlighet med projektplanen. I det fjärde momentet har man konstaterat att den sökande är skyldig att innan den sista raten utbetalas utreda hur organisationen tänker fortsätta verksamheten som kommit igång genom projektet efter att det upphör. Utredningen ska jämföras med den utredning som den sökande lämnade in i samband med att ansökan gjordes. Den utredning som lämnas in i samband med den sista utbetalningen ska vara godtagbar, myndigheten ska i sin bedömning jämföra både den utredning som gavs i samband med ansökan och den som gavs i samband med utbetalningen så att man kan säkerställa att avsikten är att utnyttja den vinst projektet åstadkommit till fortsatta åtgärder. Dessa är exempelvis olika forsknings- och utredningsprojekt. Resultaten och slutsatserna från dem ska man försöka utnyttja när områdena utvecklas. I samband med utbetalningen ska man inte kräva en sådan utredning om det redan i ansökningsskedet har ansetts överflödigt.

22 § skulle innehålla bestämmelser om förskott. Enligt finansieringslagen kan stöd endast betalas ut i förskott om det är motiverat med tanke på genomförandet av projektet. Förskott kommer i praktiken väldigt sällan på fråga, oftast är de som får stöd i enlighet med denna förordning sådana organisationer som inte har behov av förskott. Förskottet är närmast avsett för olika sammanslutningar för att få igång verksamheten i början av projektet. Det går endast att betala ut ett förskott till projektet en gång och det är enligt beslutet om stöd den första raten projektet får. Summan på förskottet kan vara högst 40 procent av det stöd som har beviljats projektet genom beslutet om stöd. Till offentliga samfund kan förskott betalas endast om det finns särskilda skäl till det. Ett särskilt skäl kan också vara orsaker relaterade till genomförandet av strukturfondsprogrammet. Senast när projektet är genomfört till 60 procent ska det kontrolleras att förskottet har använts. I praktiken innebär det ofta att man i samband med den första egentliga utbetalningsraten måste verifiera kostnaderna för den posten och förskottet. Det är emellertid inte skäl att begränsa beloppet av utbetalningsposterna som berör bekräftandet av förskottet. Viktigt är dock att följa ovan nämnda regel om 60 procent. Projekten genomförs ofta inte enligt beslutet, och om verifieringen av förskottet inte sker förrän i slutet av projektet ökar risken för att förskottet blir en förlust för staten.

I förordningens 23 § har det som ett villkor för hur stödet används nämnts förutsättningar för upphandling i samband med projektet. Upphandlingslagen ska enligt sitt tillämpningsområde tillämpas i nästan alla projekt. I övriga projekt måste man dock säkerställa att kostnaderna för upphandlingar som gjorts inom projektet är rimliga. Som rimlig anses en kostnad som bygger på den normala prisnivån. I samband med utbetalningen bedöms kostnadernas skälighet och den sökande måste presentera sina motiveringar för detta, det vill säga en utredning över att kostnaderna utgår från den normala prisnivån. I paragrafens 2 mom. finns en bestämmelse om bokföringsskyldighet. Ändamålsenlig bokföring krävs för tillbörlig övervakning av hur stödet används. Utgående från bokföringen ska man kunna säkerställa hur kostnaderna sammanhänger med projektet. De stödmottagare som är skyldiga att bokföra sin verk-

samhet i enlighet med bokföringslagen kunde presentera inkomster och utgifter för projektet i stödmottagarens bokföring med hjälp av ett eget kostnadsställe eller ett eget konto, förutsatt att det är möjligt att granska bokföring och verifikationer utan svårigheter.

I 24 § finns en förteckning över de kostnader som stöd inte kan beviljas för. Man föreslår att kostnader som redan enligt nuvarande praxis inte är stödberättigande inte ska kunna få stöd.

I 25 § om naturaprestationer föreslår man att landskapsförbundet kan besluta att projektets självfinansieringsandel även kan bestå av vederlagsfritt arbete eller överlåtelse av produktionsinsats i projekt som finansieras med landskapsutvecklingspengar och nationella forsknings- och utvecklingsprojekt som gäller landsbygden. Behovet av naturaförmånen ska motiveras. Naturaförmåner, deras uppskattade antal och beräkningsgrunder presenteras i samband med ansökan och godkänns i beslutet om stöd. Naturaförmånen får inte täcka den sökandes självfinansieringsandel helt och hållet, enligt paragrafen 2 mom. får naturaförmånens värde utgöra högst hälften av den. Eftersom naturaförmånen kan vara en del av självfinansieringsandelen betalas följaktligen inget stöd ut för den.

Enligt 26 § i förordningsförslaget kan vederlagsfritt arbete eller en produktionsinsats även utgöra en del av självfinansieringsandelen eller den icke statliga finansieringen i projekt som finansieras med landskapsutvecklingspengar och medel som reserverats för nationella forsknings- och utvecklingsprojekt som gäller landsbygden. Arbetets värde beräknas utgående från lönekvitto och arbetsdagbok. Som värde på produktionsinsatsen tas dess faktiska värde i beaktande, exempelvis utgående från ett hyreskvitto.

I 27 § finns en bestämmelse om utlåtandeförfarandet för projekt inom undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde. Utlåtandet ska begäras enligt nuvarande riktlinjer och dessutom för sådana investeringsprojekt inom undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde som är viktiga för hela riket och som kan ha väsentlig betydelse för statens budget. Begäran om utlåtande behöver inte heller skickas via arbets- och näringsministeriet. Undervisnings- och kulturministeriet ska bara skicka sina utlåtanden till arbets- och näringsministeriet för kännedom. Utlåtandeförfarandet ska vara smidigt så att det inte orsakar orimliga förseningar för projektverksamheten.

3 kap. **Särskilda bestämmelser**

I förordningens 28 § regleras styrgruppen. En styrgrupp kan väljas om stödmottagaren eller den stödbeviljande myndigheten anser det nödvändigt. Syftet är att en styrgrupp ska tillsättas i projekt vars verksamhet sträcker sig över flera områden eller i övrigt är vittomfattande. En styrgrupp tillsätts även för projekt med stora kostnader. Stödmottagaren godkänner styrgruppen när denne försäkrat sig om att gruppen består av ett tillräckligt antal experter. Bildandet av en styrgrupp skulle fastställas i stödbeslutet. Styrgruppen bör ha representanter från alla finansiärer. Syftet med styrgruppen är att den ska stöda stödmottagaren i genomförandet av projektet men den ansvarar inte för att det görs, ansvaret ligger alltid på stödmottagaren. För att styrgruppen ska ha en möjlighet att påverka besluten som fattas i projektet och ha uppdaterad in-

formation om ändringar som behövs bör enligt 2 mom. alla ändringar som ska skickas till myndigheterna först behandlas av styrgruppen. Brådskande ändringar ska omedelbart skickas till myndigheten som beviljat stödet och de kan delges styrgruppen först i efterhand. Styrgruppens protokoll ska sändas för kännedom till myndigheten som beviljat stödet. I styrgruppen ersätter ställningstagandet från myndigheten som beviljat stödet inte ändringsbeslutet från myndigheten som behövs för ändringen. När styrgruppen tillsatts ska man noggrant överväga om nyttan av den uppväger de kostnader och det myndighetsarbete den medför. Det finns många andra sätt som myndigheten kan använda för att följa med projektets framsteg.

I förordningens 29 § har den stödbeviljande myndigheten förelagts en skyldighet att följa upp genomförandet av projektet och är skyldig att vidta åtgärder om man i samband med en utbetalning eller annars upptäcker diskrepanser i projektets framskridande i förhållande till vad som förutsätts i beslutet om stöd. De åtgärder som behövs utgående från informationen från stödmottagaren är alltid återkrav och upphörande av utbetalning i enlighet med 37 § i finansieringslagen. Uppföljningen av projektets genomförande är väldigt viktig. På det viset kan man ingripa i problem med genomförandet i ett skede där det går att åtgärda dem. Myndigheten ska även följa med lagstiftningens funktionalitet.

I 30 § finns en bestämmelse om skyldigheten att genomföra de uppföljningsuppgifter som den som beviljat stödet kräver.

Förordningen föreslås träda i kraft den 1 maj 2014.

Förslagets konsekvenser

Förslaget har inga direkta ekonomiska konsekvenser. Avsikten med förordningen är att standardisera tillvägagångssätten hos myndigheter som beviljar stöd. Till dessa delar är målet att effektivisera användningen av resurser. I det här skedet är det svårt att uppskatta de ekonomiska effekterna av införandet av förskotts-förfarandet.

Beredning av förslaget

Förslaget till förordning har beretts som ett tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet. Utkastet har i olika skeden behandlats i delegationen för region- och strukturpolitik. Delegationen består av representanter från ministerierna samt landskapsförbunden och närings-, trafik- och miljöcentralen, centrala organisationer samt Kommunförbundet. Dessutom har utkastet till förordning varit på en omfattande utlåtanderunda.